

คำนำ

ตามแผนบูรณาการส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินการด้านคุณธรรม จริยธรรม ความโปร่งใสและป้องกันการทุจริตของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ได้กำหนดให้มีกิจกรรมเรื่องเล่าความดีโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการขับเคลื่อนภารกิจด้านด้านคุณธรรม จริยธรรม ความโปร่งใสและป้องกันการทุจริตของหน่วยงานในสังกัด สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาและเพื่อร่วมกันผลักดันและขับเคลื่อนไปสู่การเป็นสังคมอุดมคุณธรรม ตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติและแผนปฏิรูปประเทศ และร่วมยกระดับดัชนีการทุจริตของประเทศไทย

ทุกองค์กรล้วนยอมรับว่า “มนุษย์” เป็นทรัพยากรที่มีค่าสูงสุดและเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรสู่เป้าหมาย ดังนั้น การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นทั้งคนเก่งและคนดี จึงมีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กร การส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาด้านจิตใจ และพฤติกรรม เพื่อให้เกิดความสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่องค์กรกำหนดเป็นการสร้างรากฐานสำคัญในการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติหน้าที่ราชการ รวมทั้งผลของการทำความดีนั้นอาจทำให้เกิดผลดีต่อตนเอง ต่อผู้อื่น ต่อองค์กร ต่อสังคมหรือประเทศชาติได้ด้วย เมื่อบุคลากรทุกคนได้ร่วมกันกระทำความดีไม่ว่าจะทั้งทางกาย วาจาและทางใจ และอุทิศเวลาให้แก่งานราชการอย่างเต็มที่ รวมทั้งมีความรักและความสามัคคีซึ่งกันและกัน จะส่งผลให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเป็นองค์กรคุณธรรมที่มีความเข้มแข็ง สุจริตและโปร่งใส อันเป็นสิ่งพื้นฐานที่สำคัญในการนำมาใช้พัฒนาให้เป็นองค์กรอัจฉริยะในการสนับสนุนภารกิจของวุฒิสภาเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนต่อไป

คณะทำงานขับเคลื่อนองค์กร STRONG จิตพอเพียงต้านทุจริต
ส่งเสริมคุณธรรม และความโปร่งใสของสำนักงานการประมุข
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

สารบัญ

หน้า

บทที่ ๑	ความเป็นมาและกระบวนการส่งเสริมความดีของสำนักการประชุม	๑
บทที่ ๒	ความหมาย แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมและจริยธรรม มาตรฐานด้านคุณธรรม และองค์กรคุณธรรม	๔
บทที่ ๓	กิจกรรม “เรื่องเล่าความดีของข้าราชการสำนักการประชุม”	๑๒
บทที่ ๔	บทสรุปและประโยชน์ที่ได้รับจากการที่ได้ดำเนินการ ส่งเสริมให้บุคลากรทำความดี	๒๒

บทที่ ๑

ความเป็นมาและกระบวนการส่งเสริมความดีของสำนักการประชุม

“กิจกรรมเรื่องเล่าความดี”

“ไม่ว่าสิ่งที่ท่านทำจะเป็นความดีเล็ก ๆ หรือสิ่งที่ยิ่งใหญ่

โปรดจับบันทึกเก็บไว้เป็นธนาคารแห่งความดี”

๑. ความเป็นมาและกระบวนการส่งเสริมความดีของสำนักการประชุม

๑.๑ ความเป็นมา

คณะทำงานขับเคลื่อนองค์กร STRONG จิตพอเพียงต้านทุจริต ส่งเสริมคุณธรรมและความโปร่งใสของสำนักการประชุม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ได้มอบหมายภารกิจในการจัดทำกิจกรรมเรื่องเล่าความดีของบุคลากรสำนักการประชุมให้กับคณะทำงานขับเคลื่อนองค์กร STRONG จิตพอเพียงต้านทุจริต ส่งเสริมคุณธรรมและความโปร่งใสของสำนักการประชุม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ คณะที่ ๓ ซึ่งคณะทำงาน STRONG ๓ ได้มีการประชาสัมพันธ์เชิญชวนในแอปพลิเคชันไลน์ของสำนักการประชุมเพื่อขอความร่วมมือให้บุคลากรในสังกัดสำนักการประชุมร่วมจัดทำเรื่องเล่าความดีโดยอาจเป็นความดีต่อตนเอง ต่อผู้อื่น ต่อองค์กร ต่อสังคมหรือประเทศชาติ เพื่อกระตุ้นและจูงใจให้บุคลากรสำนักการประชุมได้กระทำความดีเพิ่มมากขึ้น

ในปัจจุบันและปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต เนื่องจากทุกองค์กรล้วนยอมรับว่า “มนุษย์” เป็นทรัพยากรที่มีค่าสูงสุดและเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรสู่เป้าหมาย ดังนั้น การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นทั้งคนเก่งและคนดี จึงมีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กร การส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาด้านจิตใจ และพฤติกรรม เพื่อให้เกิดความสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่องค์กรกำหนดเป็นการสร้างรากฐานสำคัญในการดำเนินชีวิต การมีส่วนร่วมทำให้สังคมสงบสุข อยู่ร่วมกันในองค์กรอย่างกลมกลืนมิตร คิดดี พูดดี และกระทำดีต่อกัน มีการเกื้อกูลและประสานประโยชน์ให้งานสำเร็จผลทั้งแก่ตนเอง ผู้อื่นและประเทศชาติ การประพฤติปฏิบัติอยู่ในระเบียบแบบแผนโดยเท่าเทียมเสมอกัน มีความสุจริต ความเที่ยงตรง ความสามัคคีและมีเหตุผล เป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรและส่งผลให้องค์กรเจริญเติบโตอย่างมั่นคงและประเทศชาติธำรงถาวรสืบไป

บทที่ ๒

ความหมาย แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ

คุณธรรมและจริยธรรม มาตรฐานด้านคุณธรรม และองค์กรคุณธรรม

๒. ความหมาย แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมและจริยธรรม มาตรฐานด้านคุณธรรม และองค์กรคุณธรรม

๒.๑ ความหมาย แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรมและจริยธรรม

ทุกองค์กรล้วนยอมรับว่า “มนุษย์” เป็นทรัพยากรที่มีค่าสูงสุดและเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรสู่เป้าหมาย ดังนั้น การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นทั้งคนเก่งและคนดี จึงมีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กร การส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาด้านจิตใจ และพฤติกรรม เพื่อให้เกิดความสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่องค์กรกำหนดเป็นการสร้างรากฐานสำคัญในการดำเนินชีวิต การมีส่วนร่วมทำให้สังคมสงบสุข อยู่ร่วมกันในองค์กรอย่างกัลยาณมิตร คิดดี พูดดี และกระทำดีต่อกัน มีการเกื้อกูลและประสานประโยชน์ให้งานสำเร็จผลทั้งแก่ตนเอง ผู้อื่น และประเทศชาติ การประพฤติปฏิบัติอยู่ในระเบียบแบบแผนโดยเท่าเทียมเสมอกัน มีความสุจริต ความเที่ยงตรง ความซื่อสัตย์และมีเหตุผล เป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรและส่งผลให้องค์กรเจริญเติบโตอย่างมั่นคง และประเทศชาติธำรงถาวรสืบไป

คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา (กร.) ได้เห็นชอบให้มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ โดย อ.ก.ร. ประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานราชการของรัฐสภา ได้เห็นชอบกรอบตัวชี้วัดที่ ๒.๓ ร้อยละความสำเร็จของการส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินการด้านคุณธรรมและความโปร่งใสของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ตามที่คณะกรรมการพิจารณากำหนดกรอบตัวชี้วัดฯ นำเสนอ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการตัวชี้วัดองค์กรเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุเป้าหมาย คณะกรรมการส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการด้านคุณธรรม จริยธรรม และความโปร่งใสของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ จึงได้เห็นชอบแผนบูรณาการส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินการด้านคุณธรรม จริยธรรม ความโปร่งใส และป้องกันการทุจริตของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ซึ่งกำหนดจากองค์ประกอบและภารกิจในการขับเคลื่อนคุณธรรม จริยธรรม ความโปร่งใสและการป้องกันการทุจริต

ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาตามประมวลจริยธรรมข้าราชการรัฐสภา แนวนโยบายการส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินการด้านคุณธรรมและความโปร่งใสของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา บันทึกข้อตกลงความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ฉบับที่ ๒ และแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐) เป็นแนวทางในการดำเนินการ

คณะกรรมการส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินการด้านคุณธรรม จริยธรรมและความโปร่งใส ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ มุ่งมั่นในการขับเคลื่อนภารกิจด้านคุณธรรม จริยธรรมและความโปร่งใส เพื่อยกระดับมาตรฐานในการเป็นองค์กรคุณธรรมต้นแบบและรักษาระดับ คะแนนประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินการของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) ไม่ต่ำกว่าระดับปีที่ผ่านมา

๒.๒ ความหมายของคำว่า “คุณธรรม”

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้ความหมายของคำว่า “คุณธรรม” หมายถึง สภาพคุณงามความดีหรืออาจกล่าวได้ว่า การที่จะวินิจฉัยว่าบุคคลใดมีคุณธรรมดีเด่นมากน้อย เพียงใดนั้นย่อมต้องพิจารณาโดยรวมว่าบุคคลนั้นมีอุปนิสัยและประพฤติปฏิบัติตนอย่างไร อยู่ในกรอบของกฎหมายและศีลธรรมหรือไม่ เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การงานและต่อสังคมอย่างไร เป็นผู้ที่ยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรมเพียงใดหรือไม่

อาจสรุปได้ความหมายที่ตรงกันว่า คุณธรรม คือ สภาพแห่งความดีงามในจิตใจ ซึ่งทำให้ เคยชินกับการประพฤติปฏิบัติดี บุคคลผู้มีความคุณธรรม คือ ผู้มีความเคยชินในการประพฤติดี ภายใต้อ ความรู้สึกดีงาม และตามมาตรฐานของสังคมที่เกี่ยวข้องกับหลักของศีลธรรม โดยที่คุณธรรมเป็นเครื่อง ส่งเสริมความสงบสุขและความเจริญ ฉะนั้น ผู้ที่ต้องการความสงบสุขและความเจริญจึงต้องฝึกฝนตนเอง ให้เป็นผู้มีความคุณธรรม ทั้งนี้ มิใช่เพียงเพื่อให้ตนเองสงบสุขและมีความเจริญเป็นการส่วนตัวเพียงผู้เดียว เท่านั้น แต่ยังส่งผลให้ประเทศชาติบ้านเมืองโดยรวมมีความสงบสุขและเจริญรุ่งเรืองด้วย นอกจากนี้ คุณธรรมยังต้องอาศัยความรู้ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ คือ รู้ว่าอะไรเป็นความดี รู้ว่าอะไรควรหรือไม่ควร รู้จักตนเอง รู้จักผู้อื่น รวมทั้งรู้จักสังคม ดังนั้น ความรู้จึงจำเป็นต้องคู่กับคุณธรรมซึ่งจะสามารถ เป็นเครื่องดำรงตนเองและสังคมประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไปได้

๒.๓ ความหมายของคำว่า “จริยธรรม”

จริยธรรม (Ethics) มีที่มาจากคำว่า “จริยะ” หรือ “จริยา” หมายถึง ความประพฤติ การปฏิบัติ พฤติกรรมการแสดงออก ส่วนคำว่า “ธรรม” หมายถึง หน้าที่ที่คนในสังคมต้องปฏิบัติ อันเกี่ยวข้องถึงความถูกต้องดีงามที่คนในสังคม

“จริยธรรม” ซึ่งพจนานุกรมฉบับเดียวกันนี้ ให้ความหมายว่า ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ จริยธรรม หมายถึง หลักแห่งความประพฤติที่ดีงาม ทั้งกาย วาจา ที่เกี่ยวข้องกับหลักคำสอนของศาสนา และยังรวมถึงขนบธรรมเนียมประเพณี ที่ยอมรับกันว่าดีงามของสังคมโดยรวม เพื่อให้ตนเองและสังคมรอบข้างมีความสุข สันติสุข ก่อให้เกิดความรักและความสามัคคีต่อกัน

จึงสรุปได้ว่า จริยธรรม หมายถึง หลักแห่งความประพฤติที่ดีงาม ทั้งกาย วาจา ที่เกี่ยวข้องกับหลักคำสอนของศาสนา และยังรวมถึงขนบธรรมเนียมประเพณี ที่ยอมรับกันว่าดีงามของสังคมโดยรวม เพื่อให้ตนเองและสังคมรอบข้างมีความสุข สันติสุข ก่อให้เกิดความรักและความสามัคคีต่อกัน จริยธรรมมีความสำคัญสำหรับเป็นแนวทางแห่งความประพฤติปฏิบัติสำหรับตนเองและสังคมโดยรวม ซึ่งเมื่อบุคคลได้นำมาปฏิบัติแล้ว ย่อมก่อให้เกิดประโยชน์สุข มีความสงบและเจริญก้าวหน้า องค์กรใดหรือหมู่คณะใดได้ประพฤติปฏิบัติในหลักของจริยธรรมแล้วย่อมเป็นสังคมแห่งอารยะ คือ สังคมแห่งผู้เจริญอย่างแท้จริง

ความหมายและความสำคัญของจริยธรรมเป็นแบบอย่างของความประพฤติปฏิบัติของบุคคลที่สังคมยอมรับว่าดีมีประโยชน์และเมื่อบุคคลได้ประพฤติปฏิบัติแล้วย่อมยังประโยชน์สุขให้แก่ตนเองและสังคมโดยรวม จะเห็นได้ว่าจริยธรรมมีความสำคัญทั้งในระดับชีวิตส่วนตน ซึ่งหมายถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้เป็นผู้มีจิตใจที่ดีงาม เกิดความสงบความระลึกได้และกระทำในสิ่งที่ถูกต้องต่อตนเองและผู้อื่นส่งผลให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและระดับส่วนรวมซึ่งหมายถึงความสามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ ลดเงื่อนไขความขัดแย้งในสังคม การปฏิบัติตามหลักจริยธรรม จะนำมาซึ่งสันติภาพในองค์กร ชุมชนและสังคม รวมทั้งสร้างสันติภาพในโลก

๒.๔ ความสัมพันธ์ระหว่างคุณธรรมกับจริยธรรม

เมื่อเราพูดถึงจริยธรรม เรามักนึกถึงพันธกิจ (กิริยาหรือพฤติกรรมที่กระทำระหว่างกัน) ที่มนุษย์มีต่อเพื่อนมนุษย์เป็นพันธะหรือหน้าที่ที่เราจะต้องปฏิบัติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น จงอย่าฆ่า จงอย่าพุดเท็จ จงอย่าทุจริต เป็นต้น แต่เมื่อสังคมได้เพิ่มความสลับซับซ้อนยิ่งขึ้น มนุษย์จึงมีพันธะเพิ่มอีก

คือ พันธกิจที่มนุษย์มีต่อสังคมหรือต่อรัฐ ซึ่งเรียกว่า จริยธรรมทางสังคมหรือจริยธรรมองค์กร ดังนั้น จริยธรรม คือ หลักที่ดั่งงามในการประพฤติปฏิบัติของคนในองค์กรต่าง ๆ เพราะสมาชิกในองค์กรใด หากขาดจริยธรรมในการดำรงตนแล้ว องค์กรหรือหน่วยงานนั้นย่อมประสบปัญหาไม่แต่ความยุ่งยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในด้านพฤติกรรมของคนในองค์กร

คำว่า “คุณธรรม” กับ “จริยธรรม” มักถูกกล่าวคู่กันเสมอ เพราะมีความหมายที่ใกล้เคียงกันที่บ่งบอกถึงสภาพแห่งความดี ความงามของหลักประพฤติปฏิบัติ ความจริงแล้วคำสองคำนี้ มีความหมายใกล้เคียงกันและสัมพันธ์กัน แม้แต่คำในภาษาอังกฤษที่ใช้ก็มักใช้ไปในลักษณะที่เหมือนกัน หรือใกล้เคียงกัน กล่าวคือ คุณธรรม (Virtue, Moral, Principles) และจริยธรรม (Morals, Ethic) ดังนั้น คุณธรรมและจริยธรรม จึงมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

จะเห็นได้ว่า คุณธรรม เป็นลักษณะของความรู้สึกนึกคิดที่ดีทางจิตใจ ส่วนจริยธรรม เป็นลักษณะการแสดงออกที่ดี ซึ่งเป็นพฤติกรรมทางกายวาจา โดยที่จริยธรรมเป็นกฎระเบียบของสังคมที่สร้างขึ้นและเป็นที่ยอมรับของกลุ่มบุคคลในสังคมนั้นรวมทั้งตัวเราเองด้วย เป็นลักษณะพฤติกรรมที่ดีงามที่แสดงออกทางกายวาจา ส่วนคุณธรรมนั้นจะเป็นกระบวนการต่อเนื่องในการทำความดีตามที่จิตใจของเราเห็นดีเห็นงามหรือยินยอมพร้อมใจ เมื่อคนเราปฏิบัติตามเกณฑ์ของสังคมย่อมได้รับการยอมรับหรือยกย่องว่าเป็นความดีงาม ซึ่งคนเราจะอยู่และเป็นคนดีในสังคมได้นั้น จะต้องมีความดีและจริยธรรมเป็นหลักพื้นฐานทางด้านจิตใจ สองประการนี้มักแยกกันไม่ออก แต่บางกรณีเราอาจกระทำลงไปโดยที่เราไม่รู้ว่าเป็นจริยธรรมอย่างหนึ่ง แต่เมื่อได้กระทำลงไปด้วยความเคยชินจนเป็นปกติวิสัย เป็นสิ่งที่ตนเองเห็นว่าดีและเหมาะสมแล้ว แล้วยังเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับอีกก็ถือว่าเป็นคุณธรรมที่ดั่งงาม และยังเป็นจริยธรรมอันถูกต้องอีกด้วย การอยู่ร่วมกันในสังคมหมู่ของมนุษย์นั้น จำเป็นจะต้องมีเครื่องยึดเหนี่ยวบุคคลเหล่านั้นให้อยู่ร่วมกัน ทำงานด้วยกัน แบ่งปันความสุขซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะผู้บังคับบัญชาในองค์กรจะต้องกำกับดูแลให้องค์กรปฏิบัติงานไปด้วยความเรียบร้อยตามวัตถุประสงค์ โดยผู้ใต้บังคับบัญชาทุกคนร่วมมือกันทำงาน มีความพึงพอใจและความสุขกับการทำงาน ดังนั้น ทุกคนในสังคมจึงต้องมี “คุณธรรมจริยธรรม” ประจําใจและเป็นแนวประพฤติปฏิบัติในการดำรงชีวิตอันจะนำพาให้ประเทศชาติและสังคมมีความน่าอยู่ยิ่งขึ้นถ้าทุกคนในสังคมเป็นบุคคลที่มีคุณธรรมจริยธรรม

๒.๕ เครดิตความดี (MORAL CREDIT)

เครดิตความดี (MORAL CREDIT) หมายถึง การมีระบบส่งเสริมความดีที่องค์กรหรือชุมชนนั้น ๆ ได้กำหนดขึ้นเพื่อมารองรับการทำความดี เป็นการสร้างแรงจูงใจให้คนกล้าหาญและเชื่อมั่นต่อการทำความดี ทั้งในรูปแบบเป็นรางวัล เป็นทุน เป็นโอกาสในการเข้าถึงสวัสดิการ รวมถึงเป็นการปกป้องคุ้มครองและยกย่องเชิดชูคนทำความดีในทุกรูปแบบ

๒.๖ กฎหมายและแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับแผนบูรณาการส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินการด้านคุณธรรม จริยธรรม ความโปร่งใสและป้องกันการทุจริตของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

แผนบูรณาการส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินการด้านคุณธรรม จริยธรรม ความโปร่งใส และป้องกันการทุจริตของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ มีกรอบแนวคิดในการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- ๑) แผนนโยบายการดำเนินการด้านคุณธรรมและความโปร่งใสของส่วนราชการสังกัดรัฐสภา
- ๒) บันทึกข้อตกลงความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระหว่างสำนักงานป.ป.ช. กับสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาและสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ฉบับที่ ๒ บันทึกข้อตกลงความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาและสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ฉบับที่ ๒ เกี่ยวข้องกับการประเมินความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการขับเคลื่อนองค์กรต้นแบบ STRONG จิตพอเพียงด้านทุจริต
- ๓) แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๗ – ๒๕๗๐) เป็นการขับเคลื่อนภารกิจในการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อยกระดับคุณธรรมตามกรอบการประเมินองค์กรคุณธรรมต้นแบบ
- ๔) ประมวลจริยธรรมข้าราชการรัฐสภา

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๙ บัญญัติให้มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภท ให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรมที่กำหนดขึ้น ซึ่งจะต้องมีกลไกและระบบในการดำเนินงานเพื่อให้การบังคับใช้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งกำหนดขั้นตอนการลงโทษตามความร้ายแรงแห่งการกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมที่กำหนดขึ้นให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดทางวินัย คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.) จึงกำหนดให้มีประมวลจริยธรรมข้าราชการรัฐสภาขึ้นเพื่อให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญ พนักงานราชการและลูกจ้างในส่วนราชการสังกัดรัฐสภายึดถือปฏิบัติได้

ประมวลจริยธรรมข้าราชการรัฐสภา ได้แก่

- ข้อ ๑ จงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- ข้อ ๒ ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- ข้อ ๓ ยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนและไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
- ข้อ ๔ จงรักภักดีต่อองค์กร รักษาภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร
- ข้อ ๕ มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใสและตรวจสอบได้
- ข้อ ๖ รู้รักสามัคคี มีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์สุจริตและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่
- ข้อ ๗ ยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรมและชอบด้วยกฎหมาย
- ข้อ ๘ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม เป็นกลางทางการเมือง มีจิตบริการ
- ข้อ ๙ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายใต้กรอบของกฎหมายอย่างครบถ้วน ถูกต้องและไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
- ข้อ ๑๐ ให้เกียรติแก่สมาชิกรัฐสภา บุคคลในวงงานรัฐสภา ประชาชน ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน
- ข้อ ๑๑ เสียสละ มีความขยันหมั่นเพียร อุทิศเวลาให้งานอย่างเต็มที่
- ข้อ ๑๒ ประหยัด โดยใช้เวลาราชการ ทรัพย์สินทางราชการอย่างรู้คุณค่า
- ข้อ ๑๓ ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมแบบตรงไปตรงมาและไม่กระทำการเลียงประมวลจริยธรรมนี้

๒.๗ มาตรฐานด้านคุณธรรม

มาตรฐานด้านคุณธรรม เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมและขับเคลื่อนคุณธรรมสำหรับองค์กร โดยมาตรฐานด้านคุณธรรม ไม่ได้มีจุดมุ่งหมายในการวัดหรือการประเมินองค์กรเพื่อให้คุณหรือให้โทษ แต่เป็นแนวทางเพื่อให้องค์กรได้ประเมินตนเอง เพื่อให้รู้ศักยภาพ สถานการณ์ขององค์กร และนำไปสู่การพัฒนาองค์กรที่มีการดำเนินงานอย่างมีคุณธรรมได้อย่างเป็นระบบ มาตรฐานด้านคุณธรรมจะเป็นเพียง Guideline หรือแนวทางที่ไม่เน้นการจัดอันดับหรือการตรวจประเมินเพื่อให้องค์กรร่วมกันค้นหาและตรวจสอบตนเองตามบริบทขององค์กร ซึ่งการส่งเสริมคุณธรรมในองค์กรโดยนำมาตรฐานด้านคุณธรรมนี้ไปเป็นแนวทางในการเริ่มต้นพัฒนาคุณธรรมในองค์กร สามารถเพิ่มข้อคุณธรรมและพัฒนามาตรฐานด้านคุณธรรมที่เหมาะสมกับองค์กรได้เอง

มาตรฐานด้านคุณธรรม ประกอบด้วยคุณธรรม ๕ ด้าน ได้แก่

- ๑) **พอเพียง** หมายถึง ดำเนินชีวิตด้วยความพอดี พอประมาณ ยึดทางสายกลางและการพึ่งตนเอง
พอเพียง ประกอบด้วย ๓ องค์ประกอบ ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผลรอบรู้รอบคอบ และการมีภูมิคุ้มกัน
- ๒) **วินัย** หมายถึง การยึดมั่นรับผิดชอบในหน้าที่ ทั้งต่อตนเอง องค์กร สังคม รวมถึงปฏิบัติตามจริยธรรม จรรยาบรรณ เคารพกฎหมาย
วินัย ประกอบด้วย ๓ องค์ประกอบ ได้แก่ การปฏิบัติตามข้อตกลง กฎกติกาและแบบแผน การทำหน้าที่ของสมาชิกในองค์กรและความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสีย
- ๓) **สุจริต** หมายถึง การปฏิบัติที่ยึดถือความถูกต้องดีงาม ประพฤติชอบ และเหมาะสมต่อตนเอง ต่อการงาน บุคคลอื่นและสังคม
สุจริต ประกอบด้วย ๒ องค์ประกอบ ได้แก่ ความโปร่งใสและธรรมาภิบาลขององค์กร
- ๔) **จิตอาสา** หมายถึง การใส่ใจต่อสาธารณะ อาสาลงมือทำด้วยความเต็มใจ หวังให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่น สังคม
จิตอาสา ประกอบด้วย ๑ องค์ประกอบ ได้แก่ การทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นและองค์กรด้วยความสมัครใจไม่หวังผลตอบแทน
- ๕) **กตัญญู** หมายถึง ความรู้สำนึกในบุญคุณและการตอบแทนความดีต่อผู้มีพระคุณโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานความถูกต้องดีงาม
กตัญญู ประกอบด้วย ๒ องค์ประกอบ ได้แก่ การสำนึกความดีและการตอบแทนความดี

๒.๘ องค์กรคุณธรรม

องค์กรคุณธรรม คือ องค์กรหรือหน่วยงานที่ผู้นำและสมาชิกขององค์กรแสดงเจตนาารมณ์ และมุ่งมั่นดำเนินการส่งเสริมคุณธรรมในองค์กร และเป็นองค์กรที่มีส่วนร่วมสร้างสังคมคุณธรรม โดยมีการบริหารจัดการองค์กรตามหลักคุณธรรม ธรรมาภิบาล หรือหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ส่งเสริม สนับสนุนให้สมาชิกในองค์กรยึดมั่นคุณธรรมเป็นฐานในการดำเนินชีวิตและปฏิบัติงาน และมีส่วนร่วมรณรงค์ ส่งเสริมคุณธรรมให้กับประชาชน ชุมชน หรือเครือข่ายขององค์กรคุณธรรม

สำหรับเป้าหมายในการพัฒนาองค์กรคุณธรรม คือ เพื่อให้องค์กรมีบทบาทและสามารถ ในการสร้างคนดีเพื่อสังคมที่ส่งเสริมให้คนในองค์กร มีทัศนคติ วิธีคิด และการประพฤติปฏิบัติที่สะท้อน การมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีเหมาะสมกับสังคมไทย มากขึ้น และองค์กรมีคุณค่าและประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการดำเนินกิจการ เนื่องจากสมาชิกขององค์กรมีคุณธรรมมากขึ้น

บทที่ ๓

กิจกรรมเรื่องเล่าความดีของข้าราชการสำนักงานการประชม

๑. นายรพีพงศ์ ภูฎาภิรมย์ เรื่อง “ลุงคนนั้น เดินตามหลังน้ำตาไหล”

กิจกรรมเรื่องเล่าความดี

เรื่อง ลุงคนนั้น เดินตามหลังน้ำตาไหล

ย้อนไปเมื่อหลายปีก่อน ตั้งแต่เมื่อช่วงปีแรก ๆ ที่เริ่มเข้ามาทำงานที่สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ซึ่งเคยตั้งอยู่ที่ถนนอุทองโน ตรงข้ามสวนสัตว์ดุสิต ในเย็นวันหนึ่งหลังเลิกงานผมเดินออกจากที่ทำงาน เพื่อไปขึ้นรถเมล์สาย ๑๘ บริเวณหน้าอาคารกรุงเทพโกลด์เชิงสะพานกรุงธนเพื่อกลับบ้าน เมื่อเดินมาเรื่อย ๆ ผ่านมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จนมาถึงโกลด์ ๑ โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีซึ่งเคยตั้งอยู่ตรงสี่แยกโรงพยาบาลวชิระ

ผมได้เจอกับคุณลุงคนหนึ่งเดินมาคนเดียวตามทาง ดูท่าทางเหนื่อยอ่อนผมได้พูดคุยกับคุณลุงคนนั้น ซึ่งผมจำไม่ได้แล้วว่าเพราะเหตุใดเราถึงได้พูดคุยกัน จำได้ว่าคุณลุงคนนั้นบอกว่ามาจากต่างจังหวัด ลงรถที่หมอชิตเดินมาทั้งวันจากหมอชิตจนมาถึงที่นี่ (ที่ที่เราเจอกัน) เพื่อไปหาลูกที่มาอยู่ในกรุงเทพ เมื่อได้พูดคุยถามไถ่กันอยู่พักใหญ่ ทำให้รู้ว่าคุณลุงเดินมาจากหมอชิต เดินมาตลอดทั้งวันเพราะไม่มีเงินขึ้นรถ และลุงไม่สบายเป็นไข้ น่าจะเกิดจากการที่ไม่ได้กินข้าวกับน้ำและอ่อนเพลียจากการเดินทางตามถนน ซึ่งอาจจะสุดลมควั่นรถมาตลอดทั้งวัน ด้วยความรู้สึกสงสารผมได้พาลุงข้ามถนนไปซื้อยาที่ร้านขายยาที่อยู่ฝั่งเดียวกับธนาคารกรุงเทพ สาขาราชวิถี โกลด์เชิงสะพานกรุงธน และพาไปซื้อก๋วยเตี๋ยวใส่ลุงและน้ำดื่มที่อยู่โกลด์ ๑ ร้านขายยา (ขณะที่ผมเขียนบรรยายเหตุการณ์อยู่นี้ ผมมีความคิดว่า ผมน่าจะพาลุงไปนั่งกินก๋วยเตี๋ยวให้อิ่มที่ร้าน ไม่น่าซื้อใส่ลุง เพราะการดักกินจากลุงคงจะกินลำบาก) หลังจากนั้นผมได้พาลุงเดินขึ้นสะพานลอย เพื่อข้ามไปขึ้นรถเมล์ตรงป้ายรถเมล์บริเวณโกลด์ ๑ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ซึ่งอยู่ฝั่งตรงข้ามโรงพยาบาลวชิระเพื่อไปหาลูก

ในขณะที่ผมพาลุงเดินข้ามสะพานลอย ลุงค่อย ๆ เดินช้าลง และทิ้งระยะห่างจากผม ขณะนั้นผมรู้สึกสงสัยว่า ทำไมลุงเดินช้าจัง จึงหันหลังกลับไปมองลุงที่เดินตามหลังผมมาห่าง ๆ จึงเห็นว่าลุงกำลังร้องไห้ น้ำตาไหล แต่ไม่มีเสียง ลุงน่าจะตั้งใจกับการที่เราได้ให้ความช่วยเหลือ ผมจึงหยุดรอเพื่อให้ลุงเดินตามมาทัน เราเดินคุยกันไปเรื่อย ๆ ระหว่างทางเดินไปที่ป้ายรถเมล์ เมื่อถึงป้ายรถเมล์ ผมได้ให้เงินลุงไปจำนวนหนึ่ง

๒

เพื่อให้ลุงมีเงินจ่ายค่ารถเมล์ไปหาลูก จากนั้นผมได้กล่าวลาลุงและขอให้ลุงโชคดีและได้พบลูกสมดังตั้งใจ

ถึงแม้เหตุการณ์ในวันนั้นได้ผ่านมาประมาณยี่สิบกว่าปี ผมก็ยังจดจำเหตุการณ์ในวันนั้นได้ และรู้สึกดีใจและปลื้มใจทุกครั้งที่จะนึกถึง ปลื้มใจในความดีที่ได้ทำ ปลื้มใจในการที่ได้ช่วยเหลือคนที่ลำบาก ตกทุกข์ได้ยาก ถึงแม้จะเป็นการทำความดีเพียงเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ทำให้เรารู้สึกปลื้มใจได้ ทำให้ผมนึกถึงคำสอนของพระท่านที่ว่า “การทำความดีทำให้ใจเราเป็นสุข” ในทางกลับกันถ้าเราละเลืกสิ่งไม่ดีที่เราเคยทำ ก็จะทำให้เรารู้สึกไม่สบายใจ เป็นทุกข์ใจ การทำความดีหรือความไม่ดียิ่งดีสิ่งไม่มีใครเห็นแต่เราเองยอมรับดีในสิ่งนั้นที่เราเคยทำ มันยังคงติดอยู่ในใจเราไป และให้ผลเป็นผลแห่งกรรมส่งผลกรรมในชาตินี้และชาติหน้า ดังนั้น สิ่งไม่ดีที่เราเคยทำ จึงเป็นอุทาหรณ์สอนใจเตือนใจไม่ให้เราทำสิ่งนั้นอีก และให้เราหมั่นทำความดีสร้างบุญสร้างกุศลเพื่อให้ตัวเราและสังคมที่เราอยู่มีความสุข

นายรพีพงศ์ ภูฎาภิรมย์
กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
สำนักงานการประชม

๒. นางสาวเบญจมาศ เอี่ยมประเสริฐ เรื่อง “ความสุขที่เราเลือกได้”

ความสุขที่เราเลือกได้

เรื่องเล่าความดี นางสาวเบญจมาศ เอี่ยมประเสริฐ

วันหนึ่งเป็นวันอาทิตย์ที่ 24 มีนาคม 2567 เวลาประมาณ 17.00 น. กำลังนั่งพักผ่อน และเปิดมือถือเข้าดู Facebook และได้อ่านข้อความในโพสต์ของน้องไกรฤกษ์ส่วนบุคคล เพื่อนข้าราชการจากสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ บอกว่าอยู่บ้านคนเดียว ติดอยู่ในห้อง และไม่สามารถออกไปไหนได้ เนื่องจากไม่สบายมาก อ่านแล้วด้วยความเป็นห่วงว่าน้องเขา จะได้กินข้าวและกินยาบ้างหรือยัง ตั้งใจจะเดินทางไปหาที่บ้าน เพื่อดูว่าน้องเขาเป็นอย่างไรบ้าง จึงได้โพสต์บอกน้องใน Facebook ว่ากำลังจะเดินทางไปหา ก่อนออกเดินทางได้รับโทรศัพท์ จากน้องณธกร เมธาวริตสกุล เพื่อนข้าราชการจากกลุ่มงานคณะกรรมการการยุติธรรมและการ ตำรวจ สำนักกรมการ 2 ซึ่งได้อ่านข้อความจาก Facebook ว่าข้าพเจ้าจะเดินทางไปหา จึงมี การสอบถามการเดินทางไปเมื่อทราบว่าข้าพเจ้าจะเดินทางไปคนเดียว จึงแจ้งว่าจะร่วมเดินทางไป เป็นเพื่อนด้วยเพื่อความปลอดภัย ซึ่งในระหว่างเดินทางมีเพื่อนข้าราชการในสำนักงานโทร มาสอบถามด้วยความเป็นห่วงของน้องอย่างต่อเนือง

ต่อมา เมื่อเดินทางไปถึงบ้านของน้องไกรฤกษ์ ได้เห็นว่ามีการเปิดประตูบ้านไว้ ทั้งที่ ด้านล่างไม่มีคนอยู่ มีการเปิดพัดลม เครื่องใช้ไฟฟ้าไว้ จึงได้ตะโกนเรียก แต่ก็ไม่มีใครเสียง ตอบรับกลับมา จึงลองเดินออกมาสอบถามคนข้างบ้านของน้องเขาว่าบ้านนี้มีคนอยู่หรือไม่ คนข้างบ้านก็บอกว่าไม่เห็นน้องเขาหลายวันแล้ว จึงได้ชวนกันเดินเข้าไปในบ้านพร้อมถ่าย วิดีโอไว้เป็นหลักฐานด้วยว่าได้ทำการเข้าไป เพื่อเป็นการป้องกันเบื้องต้นเมื่อเกิดเหตุการณ์อะไร ร้ายแรง โดยขณะเดียวกันก็ตะโกนเรียกน้องไกรฤกษ์ไปด้วยเป็นระยะๆ เมื่อเดินเข้ามาใน ได้ไป ขึ้น 2 ชั้นพักก็ได้ยินเสียงเปิดประตูและเสียงคนวิ่งลงมา จึงหยุดรอเพื่อดูใจแน่ชัดว่าเป็นใคร ที่วิ่งลงมา ปรากฏว่าเป็นน้องไกรฤกษ์วิ่งลงมาจากชั้น 2 พอเห็นข้าพเจ้าน้องก็ร้องไห้และ เข้ามากอด ข้าพเจ้าจึงปลอบไปว่าไม่เป็นไรแล้ว พยายามเรื่องการกินอาหาร กินยา และดูแลสุขภาพ ทั่วทุกจุดสืบกันไปมา น้องบอกว่ายังไม่ได้กินอะไรเลยเนื่องจากติดต่อกับที่บ้านไม่ได้ จากนั้น ได้พาน้องเขาไปบ้านแม่ซึ่งอยู่ไม่ห่างจากบ้านของน้องมากนัก แต่เมื่อไปถึงบ้านแม่ก็ไม่มีใครอยู่ น้องเขาจึงได้เฝ้าของกินของใช้จากบ้านแม่กลับมา และข้าพเจ้าก็ได้ช่วยกันถือของเอาไปใส่รถ และพาน้องเขากลับไปส่งที่บ้าน พร้อมให้เงินจำนวน 500 บาท ที่พี่ณธกร กองแก้ว ผู้บังคับ บัญชากรกลุ่มงานจากสำนักกำกับและตรวจสอบ ฝากมาให้ด้วยความเป็นห่วง ให้ข้าพเจ้ามอบ ต่อน้องไกรฤกษ์ด้วย เมื่ออยู่เป็นเพื่อนกันพอสมควร และเห็นน้องเขาปลอดภัยแล้ว ข้าพเจ้า และน้องณธกรก็ได้แยกย้ายกันกลับบ้าน

เหตุการณ์ในครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกดีที่ได้ช่วยเหลือคนที่เขาเดือดร้อน เมื่อเราเห็น คนที่เขาเดือดร้อนและเราพอที่จะช่วยเหลือได้ ก็ทำให้เรามีความสุขใจมาก

๓. นางสาวสมพิศ เสนาพล เรื่อง “ร่างกายนี้ ชักวันคงเป็นประโยชน์ต่อคนอื่นได้”

ร่างกายนี้ ชักวันคงเป็นประโยชน์ต่อคนอื่นได้

Body

เรื่องเล่าความดี นางสาวสมพิศ เสนาพล

บางครั้งความสุขเสียบุคคลอันเป็นที่รักก็มาหาเราแบบไม่ทันตั้งตัว”

จุดเริ่มต้นของการทำความดีของฉัน เริ่มมาจากสิ่งที่ได้เจอจากบุคคลในครอบครัว ในชีวิต เราเริ่มที่จะเรียนรู้ทุกอย่างที่เข้ามาในชีวิต เราเห็นสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเรา การเกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นเรื่องธรรมดาของชีวิตมนุษย์อย่างเรา ชีวิตคนเราแต่ละวันย่อมเจอสิ่งต่าง ๆ มากมายมีทั้งสิ่งที่ดี และสิ่งที่ไม่ดี มีทั้งสุขและทุกข์ปะปนกันไปในแต่ละวัน และแล้ววันหนึ่งก็มาถึง วันที่มารดาต้องรักษาตัวที่โรงพยาบาล ได้มีโอกาสได้ดูแลมารดา ระหว่างรักษาตัวที่โรงพยาบาลครั้งสุดท้ายของชีวิต เป็นช่วงที่ทุกข์ทรมานมากที่สุดในชีวิต ที่คนเป็นลูกไม่สามารถช่วยอะไรได้เลย นอกจาก รอคอยว่ามารดาจะหายเมื่อไหร่ สิ่งที่ได้ทำก็คือการให้กำลังใจแก่มารดาและบุคคลในครอบครัวว่าจะต้องหาย เราพยายามที่จะทำทุกวิถีทางที่จะให้มารดาหายจากการป่วยในครั้งนี้ให้ได้

แม้จะต้องฟังสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ฟังทางไสยศาสตร์ ก็ทำหมดทุกอย่าง แต่สุดท้ายเราก็ไม่สามารถจะยื้อชีวิตของมารดาให้อยู่กับเราไปได้ตลอด หลังจากที่มารดาได้จากโลกใบนี้ไปแล้ว มันก็ทำให้เราได้มองเห็นความจริง คือเมื่อตายไปแล้วก็เอาอะไรไปไม่ได้ จึงทำให้เริ่มคิดที่จะส่งต่อร่างกายของเรา ให้กับบุคคลอื่น โดยการบริจาคร่างกายให้กับสภากาชาดไทยเพื่อจะได้นำร่างกายของเราไปช่วยคนอื่นให้เขามีชีวิตต่อไปได้บ้าง และขอผลบุญที่ลูกได้ทำนี้ ขอให้แม่มีความสุขในภพภูมิที่แม่อยู่ด้วยค่ะ ด้วยความคิดถึงและรักแม่ที่สุด

๔. นางสาววันวิสาข์ ศิวะกุล เรื่อง “ห่วงใย ใส่ใจ สุขใจ”

ห่วงใย ใส่ใจ สุขใจ

เรื่องเล่าความดี นางสาววันวิสาข์ ศิวะกุล

เช้าวันหนึ่ง ณ ถนนภูมิรักษ์ จังหวัดเพชรบุรี ข้าพเจ้าขับรถส่วนตัว ใช้เส้นทางนี้เพื่อเดินทางกลับ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระหว่างทาง เห็นเพื่อนร่วมทาง มอเตอร์ไซด์คันหนึ่ง มากัน 3 คน พ่อขับ ลูกซึ่งอายุประมาณ 4 ขวบ อยู่ด้านหน้า 1 คน และด้านหลัง 1 คน เรามองด้วยความเอ็นดูว่า ครอบครัวนี้น่ารักดี แต่เมื่อขับรถมาซ้กระยะมองไปอีกครั้ง พบความผิดปกติ นิ่งที่นั่งด้านหลัง ตัวเอนไปเอนมาคล้ายคนจับหลัก เมื่อเห็นดังนั้น จึงรีบขับรถไป ใกล้ๆ แล้ว บีบแตรและเปิดกระจก พร้อมตะโกนบอกพ่อนิ่งที่นั่งด้านหลังมีอาการ ชั่วขณะ แต่ก็ไม่ไต่ยืนและมีสีหน้าสงสัยในการกระทำของเรามากกว่าทำไมต้องขับไป ใกล้ขนาดนั้น ความโชคดียังเกิดเมื่อรถของเราและมอเตอร์ไซด์จอดติดไฟแดงอยู่ ด้วยกัน ไม่รอช้าจึงรีบตะโกนบอกพ่อของนิ่งทันทีว่านิ่งมีอาการชั่วขณะ หากปล่อยไว้อาจตกจากรถได้ เมื่อพ่อของนิ่งไต่ยืนดังนั้นจึงรีบจอดรถเข้าข้าง ทาง และเปลี่ยนให้นิ่งมานั่งด้านหน้าทั้งสองคน พ่อของนิ่งกล่าวขอบคุณเรา เป็นการใหญ่

การนั่งรถมอเตอร์ไซด์ปกติผู้ใหญ่ก็ต้องมีความระมัดระวังมากอยู่แล้ว

แต่สำหรับเด็ก อาจไม่ได้มีความระมัดระวังมากเพียงพอ ผู้ใหญ่

อย่างเราๆ จึงต้องรู้จักช่างสังเกต และสละเวลาเพียงเล็กน้อย

แม้ไม่ใช่ลูกหรือหลานของเรา แต่อย่างน้อย การที่ได้บอกกล่าว

จะช่วยลดอันตรายที่จะเกิดความเสียหาย อีกทั้งความสุขใจ

ของการได้เห็นพ่อลูกเดินทางไปด้วยรอยยิ้ม ก็เป็นความสุข

ของผู้ร่วมเดินทาง

๕. นางชัชชนก เกตุจรัส เรื่อง “เป็นผู้ให้”

นางชัชชนก เกตุจรัส
เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
สำนักการประชุม

“เป็นผู้ให้”

เมื่อพุทธศักราช 2561 นายวันชัย นิ่มมอนงค์ ได้เสียชีวิตลงด้วยโรคเบาหวาน หรือที่ดิฉันจะเรียกว่าพี่วันชัย พี่วันชัยมีอาชีพรับเหมาก่อสร้างระบบไฟฟ้า ภรรยาของพี่วันชัยไม่ได้แข็งแรงนัก มีอาชีพขายของชำอยู่กับบ้าน ทุกเช้าพี่วันชัยจะไปซื้อของมาขายจากตลาดศาลาน้ำร้อน เพื่อให้ภรรยาขาย พี่วันชัยมีลูกสาว 1 คน ชื่อนางสาววรัญญา นิ่มมอนงค์ ชอบเล่นน่องโบว์ในตอนนั้นน่องโบว์ได้สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมปลายที่โรงเรียนโพธิสารวิทยากร กำลังจะศึกษาต่อระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งเมื่อพี่วันชัยเสียชีวิต รายได้หลักของครอบครัวก็หมดไปด้วย ดิฉันและญาติๆ ได้คุยกันว่า เราจะส่งให้น้องโบว์เรียนให้จบในระดับมหาวิทยาลัย จากนั้นดิฉันก็เป็นธุระจัดการหาที่เรียน ไปรับ ไปส่ง พาไปสอบ เพื่อเข้ารับการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ศรีนครินทร์ศรีโรต น่องโบว์เรียนคณะศึกษาศาสตร์ เอกการศึกษาปฐมวัย คือครูในระดับอนุบาล น่องโบว์ศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ศรีโรตระยะเวลา 5 ปีตามหลักสูตร น่องโบว์ได้พักอาศัยอยู่ที่บ้านน้องสาวซึ่งติดกันกับบ้านดิฉัน ส่วนในเรื่องอาหารการกินก็จะกินที่บ้านดิฉัน เงินค่าเล่าเรียนส่วนหนึ่งได้มาจากเงินกู้ กยศ. และเงินที่ดิฉันและญาติๆ ให้รายเดือนเพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ในการเล่าเรียน น่องโบว์ได้จบการศึกษาเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ศรีโรต หลังจากจบการศึกษาได้ไม่นาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นเขต 2 ได้เปิดสอบบรรจุข้าราชการครู น่องโบว์ได้ไปสอบบรรจุครูอนุบาลและสอบได้ในครั้งนั้น ได้บรรจุเป็นข้าราชการครูที่โรงเรียนวัดบางพระ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

ความตั้งใจของพวกเราที่ได้ส่งเสียน่องโบว์จนประสบความสำเร็จในวันนี้ เป็นเรื่องที่พวกเราภาคภูมิใจ น่องโบว์ได้มีอาชีพสามารถเลี้ยงแม่และเป็นครูอนุบาลสมดังที่น่องโบว์และพวกเราตั้งใจ ยินดีกับน่องโบว์ด้วยที่ตั้งใจและพยายามทำให้ชีวิตประสบความสำเร็จ

๖. นายเอกสิทธิ์ อําพรผล เรื่อง “ใจเขาใจเรา”

กิจกรรมเรื่องเล่าความดี

“เรื่อง ใจเขาใจเรา”

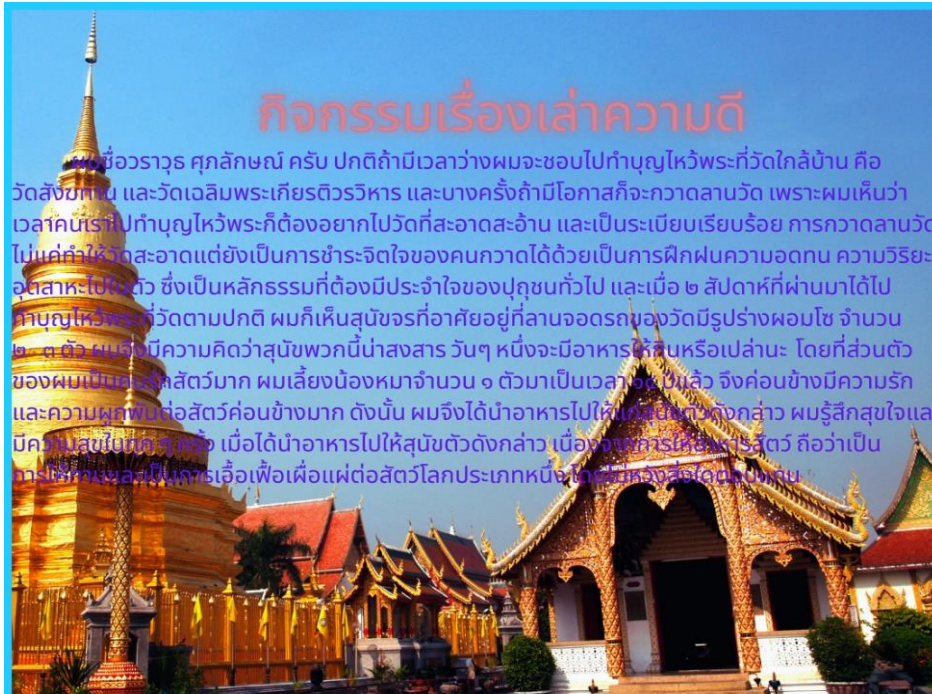
เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นปลายเดือนเมษายน 2567 ในช่วงพักกลางวัน ผมตั้งใจจะเดินไปซื้ออาหารกลางวันที่โรงอาหารฝั่งสภาผู้แทนราษฎร ได้เดินไปเจอพี่สำนักประชาสัมพันธ์ (นายอดิศร สุวรรณผ่องใส) จึงเดินพูดคุยกันไปเรื่อย ๆ เมื่อใกล้ถึงโรงอาหารได้เจอธนบัตรใบละ 500 บาท ตกอยู่ที่พื้นจึงเก็บและสังเกตรอบ ๆ บริเวณนั้นว่ามีเจ้าของเดินตามหาหรือไม่ แต่ไม่มีใครบริเวณนั้น จึงตกลงกับพี่ที่มาด้วยกันว่าเราควรนำเงินนี้ไปมอบให้กับสำนักประชาสัมพันธ์สภาผู้แทนราษฎร เก็บรักษาไว้เพื่อประกาศตามหาเจ้าของต่อไป เราคุยกันว่าเงินจำนวนนี้อาจจะมีคุณค่าสำหรับเจ้าของที่นำไปใช้จ่ายในชีวิตประจำวันได้ และยังเป็นช่วงปลายเดือนยังจำเป็นมาก ๆ เพราะถ้าเป็นเราเราคงจะเสียดายเช่นกัน การตัดสินใจแบบนี้ทำโดยไม่ลังเลเพราะเรานึกถึงใจเขาใจเราเสมอ ไม่คิดเบียดบังเอาเป็นของตนเอง แม้ดูเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่ก็รู้สึกดีถ้าเจ้าของเงินได้เงินนี้คืนหลังจากมอบเงินให้สำนักประชาสัมพันธ์เสร็จเราก็อ้อมอ้อมใจจนแทบลืมซื้ออาหารกลางวันเลยครับ

นายเอกสิทธิ์ อําพรผล
กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
สำนักการประชุม

(ภาพประกอบบทความไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา)

๗. นายวราวุธ ศุภลักษณ์

กิจกรรมเรื่องเล่าความดี

นายวราวุธ ศุภลักษณ์ ครับ ปกติถ้ามีเวลาว่างผมจะชอบไปทำบุญไหว้พระที่วัดใกล้บ้าน คือ วัดสังฆมถน และวัดเฉลิมพระเกียรติวรวิหาร และบางครั้งถ้ามีโอกาสก็จะกวาดลานวัด เพราะผมเห็นว่า เวลาฉันหรือไปทำบุญไหว้พระก็ต้องอยากไปวัดที่สะอาดสะอ้าน และเป็นระเบียบเรียบร้อย การกวาดลานวัด ไม่ได้แค่ทำให้วัดสะอาดแต่ยังเป็นการชำระจิตใจของคนกวาดได้ด้วยเป็นการฝึกฝนความอดทน ความวิริยะ อดทนสาหัสไปในตัว ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ต้องมีประจำใจของทุกคนทั่วไป และเมื่อ ๒ สัปดาห์ที่ผ่านมาได้ไปทำบุญไหว้พระที่วัดตามปกติ ผมก็เห็นสุนัขจรที่อาศัยอยู่ที่ลานจอดรถของวัดมีรูปร่างผอมโซ จำนวน ๒-๓ ตัว ผมจึงมีความคิดว่าสุนัขพวกนี้ น่าสงสาร วันๆ หนึ่งจะมีอาหารให้กินหรือเปล่านะ โดยที่ส่วนตัว ของผมเป็นคนที่รักสัตว์มาก ผมเลยนั่งสมาธิจำนวน ๑ ตัวมาเป็นเวลา ๑๕ ปีแล้ว จึงค่อนข้างมีความรัก และความผูกพันต่อสัตว์ค่อนข้างมาก ดังนั้น ผมจึงได้นำอาหารไปให้สุนัขตัวดังกล่าว ผมรู้สึกสุขใจและ มีความสุขเป็นอย่างมาก เมื่อได้นำอาหารไปให้สุนัขตัวดังกล่าว เนื่องจากการให้สิ่งที่ดีแก่สัตว์ ถือว่าเป็น การให้กบฏและเป็นภาระเจือเพื่อแผ้วแผ่ต่อสัตว์โลกประเภทหนึ่ง ได้เต็มหัวใจโดยตั้งใจ

๘. นางสาววรรณวิภา ศรีวัฒนพงศ์

กิจกรรม
เรื่องเล่าความดี

นางสาววรรณวิภา ศรีวัฒนพงศ์
นิสิตชั้นปริญญาตรี
กลุ่มงานประกวด

ดิฉันเป็นบุตรสาวคนเดียวของคุณพ่อและคุณแม่ และในวัยเด็กดิฉันมีสุขภาพไม่ค่อยแข็งแรงป่วยเป็นโรคภูมิแพ้และไซนัสอักเสบมาตั้งแต่เด็ก ในวัยเด็กดิฉันอาศัยอยู่ที่จังหวัดนครนายกกับคุณแม่เนื่องจากคุณพ่อของดิฉันต้องย้ายไปประจำในต่างจังหวัด ซึ่งคุณพ่อจะกลับมาเฉพาะในวันหยุดราชการ ช่วงในวัยเด็กของดิฉันนั้น คุณพ่อและคุณแม่ได้เลี้ยงดูและดูแลดิฉันมาเป็นอย่างดีทั้งในด้านการศึกษาและด้านชีวิตความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันในทุก ๆ วัน คุณแม่ต้องไปทำงานและต้องดูแลชีวิตความเป็นอยู่และอาหารการกิน รวมทั้งดูแลรับ - ส่งไปโรงเรียนในทุกวัน

ในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมาคุณแม่ของดิฉันมีสุขภาพไม่ค่อยแข็งแรงเนื่องจากท่านมีโรคประจำตัวหลายโรค ทำให้ท่านไม่สามารถใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างเป็นปกติและในปัจจุบันนี้ท่านต้องเดินทางไปพบแพทย์ที่โรงพยาบาลศิริราชอยู่บ่อยครั้ง ในชีวิตประจำวันของดิฉันนั้น ภายหลังจากเลิกงานดิฉันจะรีบกลับบ้านเพื่อกลับไปหาคุณแม่และพูดคุยกับท่าน เพื่อให้ท่านผ่อนคลาย รวมทั้งจัดซื้อสิ่งของที่ท่านต้องการไปให้ท่านตามที่ท่านร้องขอ และในบางวันที่ท่านมีนัดพบแพทย์ดิฉันก็จะพาท่านไปหาหมออยู่เป็นประจำ ตลอดจนช่วยพาท่านไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่คุณแม่ร้องขอ

ความกตัญญูเป็นคุณค่าทางจริยธรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในสังคมไทย ดิฉันมีความรู้สึกภาคภูมิใจอย่างยิ่งที่ได้ดูแลคุณแม่ของดิฉันในทุก ๆ วัน เนื่องจากคำว่า "แม่" ในความหมายของดิฉัน คือ ผู้ที่ให้อาหารและเลี้ยงดูดิฉันมาโดยตลอด แม่คือบุคคลที่คอยเป็นห่วงดิฉันในทุก ๆ วันและทำให้ดิฉันมีวันนี้ได้ ดิฉันรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของคุณพ่อและคุณแม่อย่างยิ่ง พ่อแม่เป็นบุคคลที่มีบุญคุณกับดิฉันอย่างสูงสุดเพราะท่านทั้งสองเป็นผู้ให้ชีวิต ให้เลือดเนื้อ ให้ลมหายใจ ให้การอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษา ให้ความรักความห่วงใยแก่ดิฉันโดยหาใครมาเปรียบเทียบกับพระคุณของท่านไม่ได้ ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของลูกทุกคนที่จะต้องดูแลในวันที่พ่อแม่เริ่มแก่ชราเพื่อเป็นการตอบแทนพระคุณของท่าน ดิฉันจึงรู้สึกสุขใจทุกครั้งที่ได้ดูแลคุณแม่ในยามที่ท่านเริ่มแก่ชรา

I love you

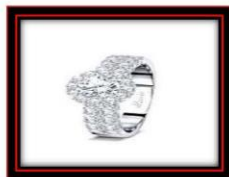
๙. เจ้าหน้าที่กลุ่มงานระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา เรื่อง “แหวนแทนใจ (ใจเขาใจเรา)”

กิจกรรมเรื่องเล่าความดี

“แหวนแทนใจ (ใจเขาใจเรา)”

ภายหลังจากเลิกการประชุมวุฒิสภา ขณะอยู่ระหว่างการคัดแยกและเก็บเอกสารประกอบการประชุม ปรากฏว่า พบแหวนลักษณะสวยงามวางอยู่บนโต๊ะประจำที่นั่งของสมาชิกวุฒิสภาท่านหนึ่ง ในระหว่างนั้นไม่ได้คิดอะไรโดยทันที จึงได้แจ้งให้เพื่อนที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงทราบ พร้อมกับแจ้งไปยังผู้อำนวยการสำนักงานการประชุมว่าได้พบเจอแหวนดังกล่าว จากนั้นผู้อำนวยการสำนักงานการประชุมจึงได้แนะนำให้แจ้งและสอบถามภายในกลุ่มไลน์สำนักงานการประชุมว่ามีสมาชิกท่านใดแจ้งลืมแหวนไว้ภายในห้องประชุมวุฒิสภาหรือไม่ ต่อมาจึงทราบว่าแหวนดังกล่าวเป็นของท่านสมาชิกวุฒิสภาท่านหนึ่งที่ได้ถอดและวางไว้บนโต๊ะประจำที่นั่งของท่าน จึงได้มีการติดต่อแจ้งไปยังท่านสมาชิกท่านนั้น ต่อมาท่านสมาชิกจึงได้กลับมารับแหวนดังกล่าวคืน พร้อมทั้งกล่าวขอบคุณที่ได้เก็บแหวนไว้ให้

การทำความดีครั้งนี้แม้จะเป็นเรื่องปกติที่เมื่อบุคคลใดพบเจอสิ่งของของผู้อื่นแม้จะเป็นสิ่งของที่มีค่าหรือไม่ก็ตามจะต้องส่งคืนให้กับเจ้าของอันเป็นมาตรฐานทางจริยธรรมของบุคคลโดยทั่วไปอยู่แล้ว แต่สิ่งที่ทำให้รู้สึกภูมิใจ คือ การเห็นรอยยิ้มของเจ้าของทรัพย์สินนั้น แม้ทรัพย์สินนั้นจะมีมูลค่าหรือไม่ก็ตาม แต่สิ่งที่สำคัญถือเป็นมูลค่าทางจิตใจซึ่งประเมินค่ามิได้ การทำความดีครั้งนี้จึงสะท้อนย้อนกลับมาถึงตัวเรา กล่าวคือ ใจเขาใจเราหากเป็นสิ่งของของเรา และเป็นของรักของหวงสูญหาย และได้รับกลับคืนมาจากใครคนใดคนหนึ่งโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนใด ๆ ผู้นั้นย่อมถือเป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริตทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ซึ่งเป็นคุณธรรมขั้นพื้นฐานสำคัญประการหนึ่งของมนุษย์ทุกคนที่จะต้องดำรงอยู่ร่วมกันในสังคม

เจ้าหน้าที่กลุ่มงานระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา
สำนักงานการประชุม

๑๐. นางสาวนงเยาว์ ชัยวงศ์ เรื่อง “วิกผมนางฟ้า”

กิจกรรมเรื่องเล่าความดี วิกผมนางฟ้า

“เธอโชคดีเอาผมเส้นใหญ่จากแม่ไป เอาผมผมเยอะจากพ่อไป” นี่เป็นคำพูดที่พี่สาวมักจะพูด แหย่เล่นกับข้าพเจ้าเสมอ มันก็จริงตั้งแต่เด็ก ๆ แล้วข้าพเจ้ามีเส้นผมที่ตกดำ แข็งแรง แม่ช่วงหลังๆ พอมาอยู่กรุงเทพฯ นานซักเริ่มจะเป็นสีน้ำตาลบ้างก็ตาม วันหนึ่งนั่งเฝ้า Facebook ไปเห็นเพื่อนใน FB ซึ่งเขาผมยาวสวยมากยิ่งนึกสงสัยว่าเขาทำไมถึงอดทนไว้ผมได้ยาวจริง เขาโพสต์ว่าได้ทำบุญยิ่งใหญ่โดยการบริจาคเส้นผมกับมูลนิธิ จากนั้นฟ้าถึงคุณวันใหม่ พร้อมสมทบทุนค่าทอวิกผม มอบให้ผู้ป่วยมะเร็งยากไร้ทั่วประเทศ นี่จึงเป็นที่มาที่ทำให้ข้าพเจ้าคิดว่าอยากจะทำสิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับสืบทอดทางสายโลหิตจากพ่อแม่มาใช้ทำประโยชน์บ้าง

ข้าพเจ้าเคยอ่านบทสัมภาษณ์ผู้ป่วยโรคมะเร็งที่ผ่านการทำคีโม ในระยะแรกเส้นผมจะหลุดร่วง เป็นกระจุก ไม่สวยงาม หลายท่านทนรับสภาพไม่ไหวก็ตัดสินใจโกนผมทิ้งไปทั้งหมด การโกนผมทั้งหัวหากเป็นผู้ชายคงไม่ค่อยส่งผลกระทบต่อความรู้สึกเท่าไรหรอก แต่ข้าพเจ้าเป็นผู้หญิงยอมเข้าใจความรู้สึกที่ว่า ผู้หญิงทุกคนนั้นความสวยงามเป็นสิ่งที่ทำให้เรามั่นใจ การเป็นผู้หญิงแต่ต้องโกนหัวนั้นสร้างความอับอายให้กับผู้หญิงเราไม่น้อย แต่เมื่อเป็นผลจากการรักษาอาการเจ็บป่วยจึงเป็นสิ่งที่เขาเหล่านั้นไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ การเจ็บป่วยด้วยโรคมะเร็งนั้นก็ทุกข์ทรมานใจมากเพียงพอแล้ว ยังต้องมาทนทุกข์ทรมานจากการต้องอับอายเมื่อผมบนหัวที่เป็นเหมือนอาการอย่างหนึ่งหายไป แต่ด้วยความซัดสนยากไร้จึงไม่สามารถหาวิกผมมาเป็นอุปกรณ์ปกปิดได้ ข้าพเจ้าจึงอยากมีส่วนร่วมในการบรรเทาความทุกข์ในใจผู้ป่วยเหล่านั้น

ข้าพเจ้าจึงตั้งใจไว้ผมยาวโดยไม่ตัดเลยเป็นเวลาเกือบ ๒ ปี บำรุง ดูแลผมให้เงางามเสมอ งดการทำสี ยืด และตัด ทุกชนิด เพื่อจะเก็บผมไว้บริจาคร่วมกับมูลนิธิ (ซึ่งมาทราบภายหลังจากมูลนิธิให้ข้อมูลว่า ขอแค่ระยะเวลาเพียง ๓ เดือนเท่านั้นที่เส้นผมต้องไม่ผ่านการยืด ตัด หรือทำสี) โดยการบริจาคครั้งนี้ข้าพเจ้ามีทุนตั้งต้นในการสมทบการทอวิกจำนวน ๕๐๐ บาท (ค่าทอวิก ๑ หัวใช้เส้นผมที่บริจาคประมาณ ๔ - ๖ ท่านทอร่วมกัน ใช้เงินค่าทอ ๒๕๐๐ บาท) ข้าพเจ้าจึงได้เชิญชวนเพื่อนในสำนักร่วมบริจาคสมทบทุนเป็นค่าทอวิก สรุปลำยอดเงินเป็นค่าลงทะเบียนติดตามเส้นผมและค่าทอวิกทั้งหมด ๒,๘๕๐ บาท

ซึ่งการบริจาคเราต้องมีการเตรียมเส้นผม โดยก่อนตัดต้องทำความสะอาดและเป่าผมให้แห้ง หากผมไม่แห้งอาจเกิดการขึ้นราได้ รวบผมมัดข้อแล้วตัด วัดความยาวจากยางรัดถึงปลายผมให้ได้ ๖ นิ้วขึ้นไป (เส้นผมที่ข้าพเจ้าบริจาคมีความยาวเกือบ ๑๕ นิ้ว) ผึ่งแดดให้แห้งสนิท ใส่ถุงกันฝุ่น ส่งไปรษณีย์หรือขนส่งเอกชน ลงทะเบียนออนไลน์ (เฉพาะผู้ที่ต้องการติดตามสถานะเส้นผมที่บริจาค) และส่งเส้นผมภายในระยะเวลาที่กำหนดในแต่ละรอบบริจาค โดยรอบบริจาคสามารถสอบถามเจ้าหน้าที่มูลนิธิได้ (ซึ่งรอบการส่งเส้นผมของข้าพเจ้าเป็นรอบที่ ๔/๒๕๖๖ ลงทะเบียนได้ถึงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๖ และเริ่มส่งเส้นผมได้ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖)

การบริจาคเส้นผมครั้งนี้ได้สร้างความอึดอัดใจให้กับข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก เพราะอย่างน้อยเส้นผมที่เราทำได้สร้างความสุขทางใจให้กับผู้ป่วยมะเร็งที่ยากไร้ แม้เราไม่อาจช่วยเยียวยารักษาโรคทางกายเขาให้หายไปได้ แต่เราได้เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยเยียวยารักษาบาดแผลทางใจให้เขาได้นั่นเอง

นางเยาว์ ชัยวงศ์ กลุ่มงานระเบียบวาระฯ สำนักการประชุม

บทที่ ๔

บทสรุปและประโยชน์ที่ได้รับจากการที่ได้ดำเนินการ

ส่งเสริมให้บุคลากรทำความดี

๔. บทสรุปและประโยชน์ที่ได้รับจากการที่ได้ดำเนินการส่งเสริมให้บุคลากรทำความดี

๔.๑ บทสรุป

กิจกรรมเรื่องเล่าความดีทำให้บุคลากรในสำนักงานการประชุมได้ตระหนักว่า การกระทำ ความดีนั้นมีรูปแบบที่หลากหลายและสามารถทำความดีได้ทุกที่และทุกเวลา รวมทั้งผลของการทำความดีนั้นอาจทำให้เกิดผลดีต่อตนเอง ต่อผู้อื่น ต่อองค์กร ต่อสังคมหรือประเทศชาติได้ด้วย เมื่อบุคลากรทุกคนได้ร่วมกันทำความดีไม่ว่าจะทั้งทางกาย วาจาและทางใจ และอุทิศเวลาให้แก่งานราชการ อย่างเต็มที่ รวมทั้งมีความรักและความสามัคคีซึ่งกันและกัน จะส่งผลให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เป็นองค์กรคุณธรรมที่มีความเข้มแข็ง สุจริตและโปร่งใส อันเป็นสิ่งพื้นฐานที่สำคัญในการนำมาใช้พัฒนา ให้เป็นองค์กรอัจฉริยะในการสนับสนุนภารกิจของวุฒิสภาเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนต่อไป

อย่างไรก็ดี การสร้างพื้นที่ความดีจากจุดเล็ก ๆ ยังไม่พอ จะต้องมีการเชื่อมโยงกันเป็นภาพใหญ่ ให้ทุกจุดเป็นหูเป็นตาสอดส่องกันเอง ดูแลลูกหลานตนเอง คนในองค์กรและคนในสังคมด้วยกันเองอีกด้วย ก็จะสะท้อนคุณค่าของการวัดผลที่คุณภาพของคนต้องดีขึ้น เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีงามและลดปัญหาทางสังคมได้ เมื่อทำสำเร็จความสุขก็เพิ่มขึ้นและความทุกข์ก็จะลดลง อันจะส่งผลให้สังคม มีความสงบสุขมากยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต

๔.๒ ประโยชน์ที่ได้รับจากการที่ได้ดำเนินการส่งเสริมให้บุคลากรทำความดี

สืบเนื่องจากผลของการทำความดี ผลดีอาจทำให้เกิดผลดีต่อตนเอง ต่อผู้อื่น ต่อองค์กร ต่อสังคมหรือประเทศชาติ กล่าวคือ ผลดีต่อตนเองคือทำให้ตนเองมีจิตใจที่สงบ ผ่องใส และมีสมาธิ ซึ่งจะส่งผลให้การปฏิบัติราชการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สำหรับผลดีต่อผู้อื่น คือ เป็นการช่วยเหลือผู้อื่นให้พ้นจากความทุกข์หรือความลำบาก ทำให้ผู้กระทำความดีได้ตระหนักถึงเรื่องความเสียสละและความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น สำหรับผลดีต่อองค์กรหรือต่อสังคมหรือประเทศชาติ คือ เมื่อทุกคนได้ร่วมกระทำความดีต่อกันจะส่งผลให้สังคมมีความสุขเป็นสังคมที่น่าอยู่ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้ประเทศไทยมีความร่มเย็นเป็นสุขประชาชนมีความรักและความสามัคคี อันทำให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาให้ประชาชนมีความเข้มแข็งและมีคุณธรรมยิ่งขึ้นไป ดังนั้น ข้าราชการสำนักงานการประชุม จึงควรสะสมความดีอย่างต่อเนื่องโดยการบันทึกความดีนั้นไว้ในความทรงจำและในจิตใจเพื่อให้ความดีนั้นมีอยู่กับตัวเราตลอดเวลาและตลอดไป